

(...)

Сабрао сам само задужења по основи данас предложених закона, односно потврђивања споразума и дошао до тога да је реч о цифри, са овим што ће сада бити предложено и што ће вероватно бити усвојено, задужујемо као држава за нових 440 милиона евра

Што се тиче овог предлога сета закона, мени ту упада у очи (такође ми је жао што нема господина Малог да са њим прођемо ову малу математичку операцију), па сам сабрао само задужења по овој основи, односно по основи данас предложених закона, односно потврђивања споразума и дошао до тога да је реч о цифри, са овим што ће сада бити предложено и што ће вероватно бити усвојено, задужујемо као држава за нових 440

милиона евра.

Не видим зашто министар Мали, у свом уводном образложењу то просто није рекао, јер могуће је да су то све сјајни кредити, могуће је да је то све врло оправдано. О томе ћемо судити, судиће грађани и судиће стручна јавност, али је чињеница да овим што је данас на дневном реду, ми се као држава задужујемо 440 милиона евра.

Конкретно, за пољопривреду 45 милиона и 600 хиљада евра, од Међународне банке за обнову и развој. Затим, 21 милион евра за консолидацију и унапређење тзв. земљишне администрације, а то се на нашем језику колективном каже катастар, за послове катастра, 21 милион евра, такође, мислим, од Међународне банке за обнову и развој. За пољопривреду 45 милиона и 800.

Затим, доста индикативних 219 милиона и 200 хиљада евра за потребе инфраструктуре, односно путне инфраструктуре и ту се мисли на ових неколико путева од локалних тамо Тутин-Сјеница, чини ми се, до ових других важнијих, али сви су важни за оне грађане који живе на тој територији у централном делу Србије.

То је кредит који се повлачи од турске банке, што је такође доста интересантно, јер је било постављено питање – зашто? Тим пре што се помиње у самом споразуму, спомиње се да ће извођач бити турски, дакле, турски извођач. Инвеститор је наш, али је турски извођач, као и кредитор, и то није случајно. И да се не лажемо, најчешће тако и бива, то је био случај са Азербејџаном и неким другима, да се даје кредит, али је услов да извођач буде из њихове државе. То је врло разумно и рационално са становишта тих земаља, а ја ћу објаснити и зашто. Али нисам сигуран да ли је увек најрационалније са становишта нас као земље која тај кредит узима.

Дакле, још једном, дају кредит и услов им је да извођач некада званичан, а некада незваничан, буде њихов. Турски кредит, турска банка, турски извођач. Вероватно ће они ангажовати неке подизвођаче и као подизвођаче неке наше компаније, али то је нешто што морамо имати на уму.

Радили су то, кажем, много пута и други, да не буде сада само да смо се на сироте Турке овде острвили, радила је то својевремено и „Алпина“, односно аустријски, такође,

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 30 јануар 2020 05:25

конзорцијуми, односно банке које су давале своје кредите, па условљавале, кажем, што формално, што неформално тиме.

Дакле, 219 милиона и 200 хиљада евра од Турске банке кредит, плус 100 милиона, губимо се у рачуници, 100 милиона, додуше гаранције овога пута, за возове, набавку нових возова, државне гаранције. Знајући стање у сектору железнице, то је, такође, нешто што пада на терет или што ће врло вероватно пасти на терет државе уколико се не деси неко чудо.

Коначно, у овом само сету, 54 милиона евра од, овога пута, Банке за развој Савета Европе за изградњу „Тиршове 2“, односно клинике, кредит у износу од 54 милиона евра, што је кад све саберемо 440 милиона евра нових задужења.

(...)

Ако је стање тако добро, стање у буџету и перспектива привредна тако повољна, зашто се не одрекнемо дела ових кредита, јер не знамо шта ће бити кроз пет, десет или петнаест година?

Дакле, моје питање, ја ћу гледати да сад ту завршим не улазећи у друге аспекте ове сложене теме, јесте – ако је стање тако добро, стање у буџету и перспектива привредна тако повољна, зашто се не одрекнемо дела ових кредита, јер не знамо шта ће бити кроз пет, десет или петнаест година? Да ли се стварају залихе или не стварају? Да не буде баш као са овим поменутиим кредитима из Титовог времена који су стигли на наплату, или бар део њих стигао на наплату, кад није било више у животу ни Тита ни већине оних који су те кредите узимали.

Знам да ће, вероватно, ту неке колеге рећи да је то супер, и вероватно они који се баве тим рећи да је одлично када је кредит 20 године, али ја као обичан човек и грађанин сам мало забринут и питам се ко зна шта ће бити за тих 10, 15 или 20 година, поготово да не поминемо судбину оних који су на изглед пре 10 година узимали страшно повољне кредите у швајцарцима, говорим сада о грађанима који су узимали на изглед страшно повољне кредите у швајцарцима, па су сада запали у

проблем и они и сви, на крају крајева, па је Скупштина морала да предузима неке мере да би успела да колико, толико олакша муке тим људима.

Дуг је увек зао друг, господине министре, а ако су нам перспективе тако сјајне и светле, зашто се бар део овога не финансира из прихода? Зашто се предлажу ставке попут чувеног националног стадиона и групе других стадиона у висини од неколико стотина милиона евра и издваја новац у буџету за те потребе

Дуг је увек зао друг, господине министре, а ако су нам перспективе тако сјајне и светле, зашто се бар део овога не финансира из прихода? Зашто се предлажу ставке попут чувеног националног стадиона и групе других стадиона у висини од неколико стотина милиона евра и издваја новац у буџету за те потребе, господине министре и господо из владајуће већине?

Преко 200, 250 милиона се опредељује за те сврхе, за националан стадион. Могли смо више од пола овог предложеног задужења склонити и финансирати од оног новца који се предвиђа, који је одвојен или опредељен за изградњу националног стадиона. Да не говорим о другим могућим стварима и о другим могућим ставкама и уштедама.

Дакле, уопште нећу, завршавам тиме, да порекнем и неке позитивне ствари које се раде, нити ми то пада на памет. Да похвалим конкретно, када је реч о политичком аспекту, када је реч, рецимо, овој политици „одпризнавања“ или борбе за повлачење признавања Косова, ја то увек похвалим и истакнем као резултат.

Исто тако, неки од ових путева који се граде или су изграђени су за сваку похвалу, али ми се чини да је сад то прешло мало у маниризам и да се мало занело, како бих рекао, ови резултати који у овим билансима, које стално овде чујемо су изгледа мало можда и занели и саму Владу или владајућу већину и да су онда помислили да може све, да могу и национални стадиони и да може пут, малтене, ауто-пут кроз свако село, кроз сваки крај Србије, да могу зграде и станови јефтине за све, па онда се испостави да су једва почели, а још ништа није завршено, а треба да буде завршено тих станова јефтине за припаднике службе безбедности и тако даље.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 30 јануар 2020 05:25

Дакле, још једном и завршавам тиме, да ли је бар нешто од тога могло да буде неком прерасподелом унутар буџета, неким уштедама могло да буде одређено, а не да се једном дану, једним гласањем, заправо, држава Србија задужи за нових 460 милиона евра, господине министре.

Хвала.

(Излагање Ђорђа Вукадиновића на седници Народне скупштине 28. јануара 2020.)

(НСПМ)